

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Marcely Sedmíkové a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce: **L. S.**, bytem E. B. 1416, H. K., proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. března 2015, č. j. 8324-2/DS/2015/Er, **t a k t o :**

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 16. března 2015, č. j. 8324-2/DS/2015/Er, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení částku ve výši 3.000,- Kč, a to do 10 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět sporu

Rozhodnutím ze dne 16. března 2015, č.j. 8324-2/DS/2015/Er, žalovaný jako odvolací správní orgán zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně Magistrátu města Hradec Králové ze dne 13. 1. 2015, sp. zn. SZ MMHK/190151/2014 OD2/Ště MMHK/007084/2015. Tímto rozhodnutím zamítl ve smyslu § 124 odst. 5 písm. I) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), správní orgán prvního stupně námitky žalobce proti záznamu dvanácti bodů v registru řidičů a potvrdil záznam 12 bodů ke dni 29. 9. 2014.

II. Obsah žaloby

V úvodu včas podané žaloby žalobce namítal, že žalovaný přijal nesprávné skutkové, potažmo právní, závěry a zkrátil je tak na jeho účastnických právech. Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů považoval za nepřezkoumatelná z důvodu nedostatečného odůvodnění, neboť ani jeden z nich se dostatečně nevypořádal s jeho námitkami.

Žalobce dále uvedl, že ačkoliv v námitkách proti záznamu 12 bodů v registru řidičů rozporoval záznam bodů u 2 přestupků, v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí již brojil pouze proti záznamu bodů u přestupku ze dne 4. 9. 2008, kterého se měl dopustit v obci Bečov nad Teplou (záznam 2 bodů). V návaznosti na to se také žalobní námitky týkaly toliko tohoto jediného přestupku. Žalobce nezpochybňoval, že v daný den a v daném čase přestupek spáchal, že souhlasil s jeho projednáním v blokovém řízení a že uhradil na místě pokutu. Nesouhlasil však s tím, že by se mělo jednat o přestupek za porušení rychlosti jízdy, jak plyne z Oznámení Policie České republiky, okresního ředitelství Karlovy Vary ze dne 8. 9. 2008 (dále také jen „Oznámení“).

Pokutu dostal za nerozsvícení stanoveného osvětlení, přičemž v podrobnostech se odvolal na své vyjádření ze dne 13. 12. 2014, které učinil ve správním řízení. V něm uvedl, že si na tuto situaci velmi dobře pamatuje, neboť se jednalo o jediný přestupek, který nebyl porušením rychlosti jízdy. V Bečově nad Teplou se zastavil na oběd a poté pokračoval směrem na Toužim. Asi po minutě byl zastaven policejní hlídkou, protože neměl rozsvícené stanovené osvětlení. Byla mu uložena bloková pokuta, jejíž výši si přesně nepamatuje, kterou na místě uhradil. Současně upozornil, že Oznámení bylo odesláno až po čtyřech dnech od události, takže podle něj není doloženo, z jakých záznamů policisté údaje do Oznámení zapisovali, zda z pokutových bloků či z jiných poznámek, zda tak činil zasahující či jiný policista a zda na daném místě skutečně došlo také k měření rychlosti jízdy.

Žalobce pokračoval v žalobě tím, že s jeho shora uvedenými námitkami vznesenými ve správním řízení se prvoinstanční správní orgán prakticky nezabýval a své úvahy stručně odůvodnil tvrzením, že vycházel ze sdělení Krajského ředitelství policie Karlovarského kraje ze dne 29. 10. 2014, v němž tento policejní orgán uvedl, že správním orgánem požadovaný pokutový blok ze dne 4. 9. 2008 č. 204065 série UH nemůže předložit, protože byl v roce 2014 podle platného skartačního plánu skartován. Současně uvedený policejní orgán ve sdělení dodal, že přestupce uhradil pokutu v hotovosti na místě a že z jeho strany nebyla podána žádná námitka k uložení blokové pokuty, ani nebyl s takovým postupem projeven nesouhlas.

Dle žalobce se žalovaný námitkou nepřezkoumatelnosti prvoinstančního rozhodnutí vůbec nezabýval, čímž v podstatě pokračoval v nezákonném postupu tohoto správního orgánu a napadeným rozhodnutím vytvořil fakticky nové odůvodnění rozhodnutí prvostupňového orgánu. Žalovaný tak fakticky rozhodoval jako správní orgán prvního stupně, čímž došlo k porušení zásady dvojinstančnosti správního řízení.

Dále zpochybnil skutkové a právní závěry žalovaného. Pokud žalovaný vytkl žalobci, že měl svůj nesouhlas s přestupkem vyjádřit při projednání blokové pokuty,

žalobce uvedl, že nikdy netvrdil, že by s klasifikací přestupku nesouhlasil. Proto také zaplatil pokutu. Podstatou jeho námitky je rozpor mezi Oznámením a mezi údaji na pokutovém bloku. Přitom Oznámení samo o sobě není podkladem způsobilým pro záznam bodů do registru řidičů. Oznámení má dle žalobce v řízení o námitkách proti záznamu bodů toliko charakter vysvětlení podle § 137 správního řádu, a proto je nelze použít jako důkaz. Správní orgány tak byly povinny zkoumat existenci způsobilého podkladu (pravomocného rozhodnutí) pro záznam bodů. A to např. způsoby, které uvedl ve svém odvolání proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí, tedy svědeckým výsledkem zasahujících policistů nebo fotografií z radaru.

V závěru žaloby se žalobce ohradil proti tvrzení žalovaného ohledně struktury žalobcových přestupků. Souhlasil s tím, že veškeré přestupky spáchal překročením povolené rychlosti jízdy. Těchto přestupků se ale dopustil v rozmezí 7 let, v nichž ujel asi 300 000 km a to přitom není řidičem z povolání. Ke dni 4. 9. 2008 měl přitom v kartě řidiče pouze záznam o dopravní nehodě z roku 2005 a za porušení rychlosti v únoru 2007. Nelze tedy dovozovat, že by v září 2008 porušil rychlost jízdy, protože tak činil soustavně a nepřetržitě.

Navrhl proto, aby krajský soud zrušil jak žalované rozhodnutí, tak jemu přecházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

III. Obsah vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že podklady, na základě kterých bylo rozhodováno o zapisování jednotlivých bodů do registru řidičů, byly shromážděny v rozsahu jednoznačně vymezeném zákonem o silničním provozu.

Správní orgán I. stupně vyhotovil rozhodnutí ve věci na základě Oznámení orgánů Policie ČR a městské policie o uložení pokut v blokovém řízení za jednání zařazená do bodového hodnocení, ze kterých vyplývá, že žalobce se dopustil těchto přestupků:

1. 04.09.2008 přestupek dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zák. č. 200/1990 Sb. 2 body
2. 26.09.2008 přestupek dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 3 zák. č. 200/1990 Sb. 3 body
3. 20.08.2009 přestupek dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zák. č. 200/1990 Sb. 2 body
4. 23.02.2010 přestupek dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zák. č. 200/1990 Sb. 2 body
5. 20.03.2010 přestupek dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zák. č. 200/1990 Sb. 2 body
6. 21.03.2011 odečet po 12ti měsících -4 body
7. 21.03.2012 odečet po 12ti měsících -4 body
8. 23.05.2012 přestupek dle § 125c odst.1 písm. f) bod 4 zák.č.361/2000 Sb. 2 body
9. 16.05.2013 přestupek dle § 125c odst.1 písm. f) bod 4 zák.č.361/2000 Sb. 2 body
10. 16.10.2013 přestupek dle § 125c odst.1 písm. f) bod 4 zák.č.361/2000 Sb. 2 body
11. 29.09.2014 přestupek dle § 125c odst.1 písm. f) bod 3 zák.č.361/2000 Sb. 3body

Co se týče způsobilého podkladu, správní orgán přezkoumává, zda existuje způsobilý podklad /pravomocné rozhodnutí/ pro záznam bodů. V nyní projednávané věci je způsobilým podkladem Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení vydané dne 8. 9. 2008 pod č.j. ORKV-8469/PŘ-2008-07 týkající se právě uložené blokové pokuty ze dne 4. 9. 2008 za přestupek dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích.

Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení obsahuje základní informace:

- jméno: **L. S., nar. 14. 8. 1951, Třída Ed. Beneše 1416/27, 500 12 Hradec Králové**, státní příslušnost: Česká republika
- den a hodinu: **4. 9. 2008 ve 12:37 hod**
- V obci: **I/20 – Bečov**
- Řízení motor. vozidla druhu: OA
- Registrační značka: **5T00489**
- Tovární značka: **Škoda Superb 3U**

Popis skutku: **překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h, předepsaná rychlost je 50 km/h, naměřená rychlost je 71 km/h, po odečtení odchylky měřiče rychlosti je výsledná rychlost 68 km/h**

Porušil: **§ 18 odst. 4 zák. č. 361/2000 Sb.**, ve znění pozdějších změn a dopustil se tak přestupku dle **§ 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zák. č. 200/1990 Sb.**, ve znění pozdějších změn.

Za výše uvedené jednání mu byla dne 4. 9. 2008 ve 12:37 hod udělena bloková pokuta ve výši 1.000,- Kč

Číslo pokutového bloku: **UH 204065 1000,-**.

Pokud jde o pokutový blok č. 204065 série UH ze dne 4. 9. 2008, dle sdělení Policie České republiky, dopravního inspektorátu Karlovy Vary, byl výše uvedený pokutový blok v roce 2014 dle platného skartačního řádu Policie ČR skartován. Dále bylo k danému přestupku sděleno, že žalobce pokutu uhradil po projednání přestupku hotově na místě. Ze strany jmenovaného nebyla podána od spáchání přestupku žádná námitka k uložení blokové pokuty, přestupce neuplatňoval svůj nesouhlas s uložení blokové pokuty u Policie České republiky, dopravního inspektorátu Karlovy Vary. Blokové řízení pod č.j. ORKV – 8469/PŘ-2008-07 je platné a v právní moci.

Žalovaný tak dospěl k závěru, že Oznámení je dostatečně způsobilým podkladem pro záznam bodů, neboť obsahuje veškeré potřebné informace týkající se řešeného přestupku a není tedy zapotřebí dalšího dokazování.

Spisový materiál obsahuje oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za každý přestupek, kterého se žalobce dopustil a které jsou zapsány v kartě řidiče. Pokud by žalobce se spácháním předmětného přestupku skutečně nesouhlasil, vyjádřil by dle žalovaného svůj nesouhlas při samotném blokovém řízení a přestupek by se dále projednával ve správním řízení.

Navrhl proto žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "s. ř. s."). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když k takovému postupu udělil žalobce souhlas výslovně, žalovaný postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. O věci usoudil následovně.

Pokud je o prvou žalobní námitku, jejímž obsahem byla nepřezkoumatelnost jak rozhodnutí žalovaného, tak rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, pak té přisvědčit nemohl. Neshledal totiž, že by některé z těchto rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné, ať už pro jeho nesrozumitelnost nebo pro nedostatek důvodů. Naopak, z obsahu obou rozhodnutí, zejména jejich odůvodnění, je zřejmé, z jakých podkladů správní orgány vycházely, jakými úvahami se při rozhodování řídily a k jakým skutkovým i právním závěrům dospěly. O jejich nepřezkoumatelnosti tedy řeč být nemůže.

Nedošlo ani k porušení zásady dvojinstančnosti správního řízení. V souvislosti s touto námitkou krajský soud zdůrazňuje, že správní řízení je ovládáno rovněž zásadou jednotnosti. Správní řízení v I. stupni a odvolací řízení tak představují jeden celek (srovnej např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2013, č.j. 6 Ads 134/2012-47 nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 17. 6. 2010, č. j. 29 Ca 221/2008-48; všechna rozhodnutí soudů citovaná v tomto rozsudku jsou přístupná na www.nssoud.cz). Odvolací správní orgán proto může odstranit případné vady odvoláním napadeného rozhodnutí správního orgánu prvního stupně tím, že prvoinstanční rozhodnutí nebo jeho část změní, samozřejmě při dodržení omezujících podmínek vymezených v § 90 odst. 1 písm. c), resp. § 90 odst. 3 správního řádu. Tato změna může spočívat také v tom, že odvolací správní orgán změní či doplní odůvodnění rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu. Těmto povinnostem se žalovaný v přezkoumávané věci nezpronevěřil, když se navíc od skutkových a právních závěrů prvoinstančního správního orgánu nikterak neodchýlil.

Jinou otázkou je ovšem problematika náležitého zjištění skutkového stavu věci. Nelze totiž pominout, že správní řízení je ovládáno zásadou materiální pravdy. Dle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Krajský soud zdůrazňuje, že pro dané řízení je zásadní otázkou rozsah přezkumu záznamu v registru řidičů v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Rozsah řízení o námitkách vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9As 96/2008-44, všechna rozhodnutí citovaná v tomto rozsudku jsou přístupná na www.nssoud.cz, na jehož závěry se žalovaný mimo jiné odkazoval, takto: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného*

zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“

V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečnostem uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010 – 59).

V posuzované věci žalobce již v řízení o námitkách proti oznámení o provedeném záznamu bodů v registru řidičů rozporoval, že by se dne 4. 9. 2008 v Bečově nad Teplou dopustil toho přestupku, jak plyne z Oznámení, tedy přestupku překročení povolené rychlosti jízdy. Tvrdil, že se dopustil přestupku, ovšem takového, který nebyl bodově ohodnocen. Správní orgán prvního stupně si v reakci na toto tvrzení správně vyžádal od příslušného policejního orgánu podklady, na základě nichž byl příslušný záznam v registru bodů proveden. Ze sdělení Policie České republiky, dopravního inspektorátu Karlovy Vary, ze dne 29. 10. 2014 však vyplynulo, že tyto podklady, konkrétně pokutový blok č. 204065 série UH, byly již v souladu se skartačním řádem skartovány. Policejní orgán dále dodal, co již uvedl žalovaný ve svém vyjádření k žalobě, tedy že žalobce uhradil pokutu na místě a že proti tomuto postupu nikterak neprotestoval.

Tyto informace, spolu s obsahem Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení Policie České republiky, dopravního inspektorátu Karlovy Vary ze dne 8. 9. 2008, č.j.: ORKV-8469/PŘ-2008-07, pak dle správních orgánů obou stupňů dostatečně prokazují, že se žalobce přestupku označeného v Oznámení skutečně dopustil, tedy dostatečně prokazují existenci pravomocného rozhodnutí coby podkladu pro záznam bodů do registru řidičů. S takovým závěrem se ovšem krajský soud ztotožnit nemůže.

Oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, totiž poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze z něj však bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde vyznačených (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č.j. 5 As 39/2010-76). Tak tomu je s ohledem na tvrzení žalobce také v posuzované věci.

Obsah sdělení Policie České republiky, dopravního inspektorátu Karlovy Vary, ze dne 29. 10. 2014 navíc sám o sobě tvrzení žalobce nikterak nevyvrací. Ten totiž nepopírá, že se dne 4. 9. 2008 v Bečově nad Teplou přestupku dopustil, že souhlasil

s vyřízením věci v blokovém řízení a že pokutu na místě zaplatil. Tvrdí však, že předmětem blokového řízení byl dopravní přestupek, který nebyl bodově ohodnocen.

Přestože pokutový blok již není (a nebude) k dispozici, neměly se správní orgány spokojit pouze s informacemi poskytnutými dopravním inspektorátem Karlovy Vary. Ostatně tyto informace nebyly výsledkem a závěrem např. přezkumného řízení, které by příslušný správní orgán ve věci řádně provedl. Také proto není zřejmé, jak k těmto informacím dopravní inspektorát Karlovy Vary vůbec dospěl. Zřejmě pouze na základě skutečnosti, že věc byla vyřízena v blokovém řízení, jiný zdroj informací ve svém sdělení neuvádí.

Ve shodě se žalobcem je rovněž krajský soud toho názoru, že správní orgány nevyčerpaly všechny možnosti, jak skutkový stav věci zjistit. Přitom doplnění dokazování v tomto směru navrhoval sám žalobce. Dle krajského soudu přichází v úvahu zejména provedení svědeckého výslechu policistů, kteří dne 4. 9. 2008 v Bečově nad Teplou vedli se žalobcem blokové řízení, případně se jiným způsobem podíleli na dopravní kontrole prováděné v tento den na tomto místě. Samozřejmě není vyloučeno obstarání jiných důkazů relevantních pro posouzení dané věci včetně žalobcem zmiňovaného radarového snímku, budou-li pochopitelně s ohledem na časový odstup k dispozici.

Teprve po vyčerpání uvedených pokusů o doplnění důkazního řízení, případně po obstarání takto získaných důkazů, přistoupí správní orgány k novému vyhodnocení shromážděných podkladů a to jak s ohledem na skutkový, tak právní, stav a ve věci znovu rozhodnou.

Za této situace krajskému soudu nezbylo, než pro vady řízení spočívající v nedostatečně a neúplně zjištěném skutkovém stavu věci žalobou napadené rozhodnutí dle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V něm bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným krajským soudem v tomto rozsudku (viz § 78 odst. 5 s. ř. s.). Bude na žalovaném, aby posoudil, zda doplnění dokazování bude možné provést v rámci odvolacího řízení nebo bude nezbytný postup dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu. Proto krajský soud nezrušil současně také rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jak se žalobce domáhal.

V. Náklady řízení

Žalobce měl ve věci plný úspěch, když žalované rozhodnutí bylo zrušeno, a proto má právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 s. ř. s. proti účastníkovi, který úspěch neměl.

Náklady řízení na straně žalobce představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3. 000,- Kč. Proto krajský soud zavázal žalovaného povinností náklady řízení v této výši žalobci zaplatit a to ve stanovené lhůtě.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 9. prosince 2015

JUDr. Jan Rutsch, v. r.
předseda senátu